

Kapitän: Ja a my a kož a schykno dej
waschej woli podchyschone bysch.

Robinson: Dere tak. Tudy jo ja kuždego
jabla a buschka; ale až žeden nehustschelijo,
joli až ja to negronim. Wasche winiki něto
laže a špe, zomy glědajsch, lěz jich s lašnosczu
někrydnomy a bžes moržeńa. Woni žěchu
słažka do předka a Pětko nášescho te wěšby,
s kotrymiž te tscho běchu huwěšane byli.

A woni pschižechu melzajuzy k přednemu;
ten lažascho na wozyma a spašcho. Woni
jogo pschiměchu a salkachu jomu lapu do
guby a huwěšachu jomu ruze na tschebjat,
a pogrosychu jomu, až bužo šarubany,
něbžoliz melzasch.

Tak sta še tež s drugim, tscheschim a
stworthym. Ako běchu tež pětogo a sčestego
pschiměli a huwěšali, wotzuschitej tej šlědnej
a pschimatej ja šwojo bronidko. Ale Ro-
binson stupi jima napscheschimo a huwoła:
Kubjažnika! glědajtej, zo šmy s waju to-
warischami žynili, chyschtej to bronidko wot
še, howaž sgubijotej głowu! A Pětko a
te druge poswignuchu šwoje wery a žar-
žachu je na něju.

Ako take wižitej, schlapijotej šwojo bro-
nidko padńotej na kolena a pschošyotej wo
gnadu. Schyknyim wošymim wszechu nože
a zož howaž wotšchego pschi še mějachu;
potom dowězechu jich do teje noweje piw-
nize, zož žurja samknuchu; a hušchej togo
jim pogrosychu, až budu sastschělone, joli
až s měrom něbudu.

Robinson, Pětko a jich nowe towarische
žěchu něto k morju, huschěgnuchu zožn na
šuche a hurěšachu weliku žěru do dna.